

§. 244. Ruben, ta wannem Wend,
ei teädaud sest Usjast ühtegi: kui teised
said ärratulnud, läks temma siina Augo
ure, Joseppit seält wäljatõmbama, ja
Jõsa jure taggasi saatma (§ 241). Agga
kui wõgga ehmatas ta ärra, kui ta tedda
seäl ei leidnud; Ta kiskus ommad Ri-
ded lõhki se Kurwastusse pärrast, ja kaebas
ja otsis tedda! Ta tuli teiste Wendadele
sedda räkima, ja ütles: Kuhho minna
nüüd saan, tedda ei olle enam seäl!
Need ei pannud sedda paljo tähhelegi,
waid piddasid neist Nou, omma Jõsa ka-
petta; nemmad tapsid Karja seast ühhe
nõre Sikkõ, ja kassid Joseppi kirjo Kuub
temma Wette sisse; sedda saatsid nemmad
nenda werriselt omma Jõsa Israeli Kätte,
ja lastiwad dölda: Sedda olleme meie
leidnud; tunnista, kas se so Poja Kuub on,
ehk mitte? Nenda lissasid nemmad Patto,
Patto kõrwa.

§. 245. Israel tundis sedda peagi, ja
ütles: Se on mo Poja Kuub; üks kurri
Ellajas on tedda ärrastunud, ja Josep on
tõeste ärramurtud! Temma jäi hõpis
kurwaks selle üle, ja wislas ommad Ri-
ded Seljast ärra, ja leinas ja nuttis Jo-
seppi pärrast mitto Aega. Temma teised
Pojad tullid omma Aja järrel Noio, ja
püüdsid keik tedda trõöstida ja rõõmsaks
teha, agga temma Kurwastus olli ni
suur, et ütski Trõöstimine et aitand,
waid ta ütles: Kõl ma lähhen leinades
omma Poja Joseppi jure Hauta! Need,
kes sedda kuria Tõõd ollid teinud, pid-
did nüüd isse näggema omma Jõsa Wae-
wa ja Hädda, ja et keik nende Trõösti-
missed sedda Patto ei wõind parrandada.
Zummal üksi, omma Heldusse läbbi,
kinnitas Israeli, et se Kurwastus tem-
male enne Aega Surma ei saatnud.